

عنوان مقاله:

مراحل تربیت دینی انسان با دیدگاه تلفیقی اسلام و روانشناسی

محل انتشار:

دومین همایش ملی راهکارهای توسعه و ترویج علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره و آموزش در ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدعلی دوستدارطوسی - دکترای روانشناسی سلامت عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان پردیس دکتر شریعتی ساری

فریده شیرزاد - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی مدرس دانشگاه فرهنگیان دختران ساری

خلاصه مقاله:

در مقاله حاضر قصد بر این است که ابتدا به معنای تربیت سپس به بیان مراحل تربیت دینی بپردازیم. تربیت در کلیه علوم عبارتست از تبدیل قوه به فعل. بدین معنا که نوزاد انسان در هنگام تولد مجموعه ای از قوه و ظرفیت هاست که می توان اینپتانسیل ها را با تربیت به فعلیت رساند. از دیدگاه فلاسفه و علمای اخلاق، تربیت هنر رهبری و هدایت انسان به سوی سازندگی است. از دیدگاه روانشناسان تربیت عملی عمدی و آگاهانه به سوی هدف میباشد. از دیدگاه دانشمندان اسلامی تربیت وسیله ای برای ساختن مستمر و به عمل آوردن آدمی است که حاصل آن داشتن انسانی متفکر، مسول و مومن است. بطور خلاصه تربیت یعنی احیای فطرت خداجوی انسان و پرورش ابعاد وجودی او به سوی کمال. اولین مرحله تربیت دینی، تمهید است (از هنگام تولد تا وقت بلوغ شرعی). به معنای آماده سازی کودک برای ورود در قلمرو دین و شناخت خدا دومین مرحله تربیت، اسلام است. وظیفه عمده والدین در این مرحله ایفای نقش مربی به معنای درست کلمه است. سومین مرحله، ایمان است. ریشه دواندن خدا در دل، رفتنی بی بازگشت و ثبات و پایداری در ایمان. مرحله چهارم، تقوی است. اطاعت بی عصیان، ذکر بی نسیان و شکر بی کفران است. فرد کنترل بر حالات و اعمال و افکار خود دارد. مرحله پنجم، یقین است. دوره ای که شک و تردید از آن رخت بر بسته فرد هر چه را می بیند ملکوت است.

کلمات کلیدی:

تربیت دینی، دیدگاه تلفیقی اسلام و روانشناسی، انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/462824>

